

Nichtendag

Komisch blijspel in vier bedrijven

door

ASTRID BAIJS

en

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NICHTENDAG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID BAIJES en JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Klaas Winters, boer en eigenaar camping

Willemien Winters, vrouw van Klaas

Greet Klappenholst, alias Dola Rurrenkopf

Boswachter de Boer

William Rurrenkopf

Asja, natuurbeschermster

Barbara

Nichten:

Tineke Rurrenkopf

Serena Rurrenkopf

Anneke Rurrenkopf

Mandy Rurrenkopf

Carla Rurrenkopf

OPMERKING: *De rol van Asja kan ook door een mannelijk persoon worden gespeeld. *In de tekst wordt Greet Klappenholst steeds als DOLA aangegeven, omdat zij zich voor die persoon voordoeet.

DECOR:

Achter, iets uit het midden zien we de voorkant van een eenvoudige caravan (of een houten keet) Daarnaast staat een houten wand met twee deuren, de WC en het douchehok, daarnaast een soort van wasbak met enige kranen. Aan de voorzijde van de caravan staan links en rechts tentjes. In het midden voor de caravan is de plek waar allerlei activiteiten worden gepleegd. In de deur van de WC zit een groot open hart, waardoor je naar binnen of naar buiten kan kijken. De onderkant van de deur is afgezaagd, waardoor je de benen van de persoon ziet, die op het toilet zit.

EERSTE BEDRIJF
(zaterdagmorgen vroeg)

Als het doek opgaat is er nog niemand aanwezig. Klaas Winters ligt op zijn rug in een van de kleine tentjes, hij is niet te zien. We horen het gekletter van water uit het douchehok. Even later komt Willemien uit het douchehok met een emmer sop. Ze ziet er slordig uit, ze draagt een oude, versleten jasschort, een paar afgetrapte rubberlaarzen en het haar zit in de war

WILLEMIEN (*kijkt rond over de camping*): Waar ben je, Klaas?

KLAAS (*vanuit tentje, niet te zien*): Hier, Willemien.

WILLEMIEN (*loopt naar het tentje, kijkt naar binnen*): Schiet nou op! Ze kenne ieder ogenblik arrevere.

KLAAS: Ja, ja! Rustig aan, hè.

WILLEMIEN: Niets rustig aan. As het aan jou zou legge, kenne we de camping wel opdoeke. Maar het is wel een extra centje, Klaas Winters! Van de boerderij kenne we niet meer leve. (*gaat caravan in*)

KLAAS: Ik ben al klaar, mens! (*komt op zijn rug liggend het tentje uit. Hij draagt een oude overall en klompen. Hij staat op en recht zijn rug. Dan draait hij zich om richting caravan*) Nou, meiden. Kom maar op. Hij staat overeind, hoor! (*de deur van de caravan vliegt open en Willemien staat woest in de deuropening*)

WILLEMIEN: Wat zei jij, vuile vieslak?!

KLAAS (*kijkt haar verbaasd aan*): Wat is er met jou aan de hand?

WILLEMIEN: Ik hoorde het wel!

KLAAS: En wat hoorde jij dan wel?

WILLEMIEN: Wat je zei.

KLAAS: En wat zei ik dan?

WILLEMIEN: Je zei...Je zei....Dat ken ik niet herhale.

KLAAS: Dan kan ik het niet meer weten.

WILLEMIEN: Je zei...dat hij overeind stond!

KLAAS: Zei ik dat?

WILLEMIEN: Ja!

KLAAS: Nee, ik zei niet dat hij overeind *stond*, ik zei dat hij overeind *staat*. En reken er maar op, dat hij blijft staan. Ik heb het met mijn eigen handen gedaan, daar had ik jou niet voor nodig.

WILLEMIEN: Vieslak! Vuillak! Wat moete die meiden, die hier straks komme, wel niet van jou denke?

KLAAS: Die zullen het geweldig vinden. Ze hebben nog nooit zo iets moois zien staan! Lekker strak gespannen. Niet al te groot, dat geef ik toe, maar met een beetje passen en meten groot genoeg voor hen.

WILLEMIEN (*snakt naar adem*): Jij...Jij...

KLAAS: Ja, ik! Ik weet het, hij is iets aan de oude kant, maar hij is nog lang niet versleten. Nee, hij houdt zich van het weekend wel staande, als die meiden zich tenminste een beetje rustig houden. Want als ze aan de stok gaan sjorren, dan stort ie in elkaar.

WILLEMIEN: Winters, ik doe je wat! (*gooit inhoud van emmer tegen Klaas aan*)

KLAAS: Wat doe je nou, Willemien Winters?!

WILLEMIEN: Dan ken je afkoele!

KLAAS: Het is ook nooit goed met jou, hè? Ben ik net lekker op gang, krijg je een emmer water over je heen. Vind je dan niet dat die ouwe tent knap overeind staat?

WILLEMIEN: De wat?!... (*als Klaas op het oude tentje wijst, waar hij net uitgekomen is*) Oh...eh...ik dacht....eh...

KLAAS: Wat dacht je?

WILLEMIEN: Eh... Niets!... Nee, hij staat inderdaad knap overeind, Klaas. Het spijt me. (*gooit een handdoek naar hem toe*) Droog het daar maar een beetje mee af. (*gaat weer snel de caravan in, sluit deur achter zich*)

KLAAS (*schudt zijn hoofd*): Met Willemien weet je nooit waar je aan toe bent. Loopt zich nu al druk te maken om dat stelletje meiden wat hier van het weekend komt. (*grijnst dan*) Ik zie het helemaal zitten! Het wordt een zeer warm weekend, dus dat wordt blote buikenwerk met de dametjes! (*wrijft zich in de handen. Van achter komt Dola op met een klein rugzakje en stevige bergschoenen*)

DOLA (*kijkt even in het rond en ziet dan Klaas*): Ah!

KLAAS (*schrikt, houdt handdoek voor zijn broek, draait zich dan om naar Dola, teleurgesteld*): Oh!

DOLA: Is dit camping "Lust en genoegens"?

KLAAS: Nee... (*grijnzend*) Maar dat wordt het straks wel!

DOLA: Niet? Oh! Hoe heet deze camping dan?

KLAAS: *Rust en genoegens*, mevrouwtje.

DOLA: Dat bedoelde ik ook. *Lust en genoegens*. Dan zit ik goed.

KLAAS (*neemt haar van top tot teen op*): Dat denk ik dus niet! We zitten dit weekend helemaal vol met jonge meiden.

DOLA: Toch hebben wij deze camping dit weekend geboekt.

KLAAS: Weet u dat wel zeker?

DOLA: Ja! Met al mijn nichtjes. We houden een zogenaamde nichtendag. Nou ja, nu is het eigenlijk een nichtenweekend.

KLAAS: Nichtjes? Toch wel vrouwelijke nichten, hoop ik?

DOLA: Ja, wat dacht u dan?

KLAAS (*mompelend*): Gelukkig!

DOLA: Wat zei u?

KLAAS: Eh... Gelukkig dat u de weg heeft gevonden.

DOLA: Ja. Ik ook. Ik ben de olganatlice!

KLAAS: U bent wat?!

DOLA: De Olga... iemand die alles legelt.

KLAAS (*kijkt haar even aan, knikt dan*): Juist, ja....Moeilijkheden met de rrrrrr?

DOLA: Ja. Dat wil niet lukken. Ik heb heel veel geoefend.... (*haalt schouders op*) Het lukt me gewoon niet. Maal u velstaat me wel, hoop ik?

KLAAS: Ik versta u prima. (*grijnst*) Zeg eens: "Grote grove grauwe erwtenbrood."

DOLA: Glote....Dat vind ik niet leuk van u!

KLAAS: Nou... ik vond het wel grappig. Mijn naam is Klaas Winters en wie bent u?

DOLA: Dola. Aangenaam. (*geeft Klaas een hand*)

KLAAS (*haar aankijkend*): Echt?

DOLA: Ja. Staat mijn naam u soms niet aan?

KLAAS: Nou ja... u zei Dola en toen dacht ik, dat zal dan wel Dora moeten zijn, omdat u de rrrrr niet uit kunt spreken.

DOLA (*stijfjes*): Nee. Mijn naam is Dola, zondel....(*doet veel moeite om de "R" te zeggen*)...lllllll. (*dan boos*) Gewoon! Dola, man!

KLAAS (*sussend*) Ja, ja. Nou weet ik het wel. Ik zal mijn vrouw even roepen, die regelt de administratie. (*draait zich om en roept*) Willemien, kom eens!

WILLEMIEN (*vanuit caravan*): Wat is er nou weer? Trek je overall maar uit. (*Dola schrikt*) Ik haal zo wel een droge.

DOLA (*geschokt*): Niet doen, hè?

KLAAS (*grijnzend*): Waarom niet? (*begint knopen los te maken van overall, dan komt Willemien uit de caravan en ziet Dola*)

WILLEMIEN: Oh! Houd je overall aan, Klaas! *(tot Dola)* Mannen! Kent ik u ergens mee helpen?

KLAAS: Kun jij even kijken of deze dame heeft ingeschreven voor dit weekend? Ze heet... eh... *(tot Dola)* Hoe zei u ook al weer?

DOLA: Dola.... Dola Lu....Lu....

WILLEMIEN: Wacht effe. *(gaat caravan in, komt direct terug met verfromfaaid schriftje)* Dola....Mevrouw Dola Lulu. Nee, die staat niet in mijn adminnestasie.

DOLA: Dat moet! Dola Lu...Lu....

WILLEMIEN: D'r mot natuurlijk helegaar niets, dame! As je niet in mijn schriffie staat, dan sta je er niet in, hè!

KLAAS: En Willemien is daar heel secuur in, hoor. Er ontgaat haar niets. *(zuchtend)* Daar weet ik alles van.

WILLEMIEN *(weer in haar schriftje bladerend)*: Er komt wel een grote groep meiden, maar die hete...effe kijke....Rurrenkopf.

DOLA *(verontwaardigd)*: Dat is goed!

KLAAS: Waar heeft u het over?

DOLA: Dat is mijn naam. Dola....eh....

WILLEMIEN: Zegt dan meteen dat uw achternaam Rurrenkopf is.

DOLA: Dat kan ik niet zeggen.

WILLEMIEN: Waarom niet?

DOLA *(om hulp vragend tot Klaas)*: Wilt u het uitleggen?

WILLEMIEN: Wat mot Klaas uitleggen?

KLAAS *(tot Willemien)*. Ze kan de rrrrrr niet zeggen. De rrrrrr is voor haar een el.

WILLEMIEN: Nou en? Dan spreek je Rurrenkopf toch uit met een el. Wat maakt het *uit*. *(kijkt weer naar de naam in het schriftje)* Eh... doet ook maar niet! Nou, als u effies mee gaat naar me kantoor, dan make we alles effies in orde. Gaat u mee? *(gaat caravan in, gevolgd door Dola)*

KLAAS: Moet die bochel niet van je rug?

DOLA: Wat? Oh, mijn lugzak. *(doet rugzak af)*

KLAAS: Is dat alles wat u mee hebt? Voor een heel weekend?

DOLA: Oh ja, dat is genoeg. Dit is alles wat een mens nodig heeft om te leven. We houden het heel eenvoudig. Maal, dat is nog een vellassing vool mijn nichtjes. *(gaat caravan in)*

KLAAS: Nou, nou. Wat een vellassing! Wat voor verrassingen staan mij nog meer te wachten. *(de caravandeur gaat open en Willemien gooit een droge overall naar buiten)*

WILLEMIEN: Doet die maar effies gauw aan. *(als Klaas zijn natte overall uit wil trekken)* Nee, niet hier! Doet het maar in een van die tentjes. *(gaat caravan weer in)*

KLAAS *(om zich heen kijkend, gaat daarna in een van de tentjes, doet ritssluiting achter zich dicht. Even later komen Anneke en Serena op. Anneke ziet er vlot uit, spijkerbroek, leuk bloesje. Serena draagt een stijf mantelpakje en is duidelijk een dametje. Ze sjouwt met twee grote koffers. Anneke draagt een enorme rugzak)*

SERENA *(overdreven zuchtend, laat koffers op grond vallen)*: Mijn God! Wat is die Dola van plan?

ANNEKE *(doet rugzak af, kijkt in het rond)*: Enig! We brengen het weekend in een tentje op een camping door! Leuk, zeg!

SERENA: Ik snap niet, wat jij daar leuk aan vindt. Je denkt toch niet dat ik in een tentje ga slapen, hè? Moet je eens kijken hoe klein! Je kunt er vast niet eens in rechtop staan. *(loopt naar tentje toe waar Klaas in zit, opent ritssluiting en kijkt naar binnen, dan ontzet)* Nee!! *(loopt snel bij tent weg)*

ANNEKE: Wat is er?

SERENA: Een blote vent!

ANNEKE *(kijkt verheugd)*: Meen je dat? *(snelt op tentje af en wil naar binnen kijken, maar Klaas sluit snel de tent af met de ritssluiting)* Jammer!

KLAAS *(in tent)*: Wegwezen!

SERENA *(tot Anneke, uit de hoogte)*: Ben jij er zo een? Ja, je kunt je wel eens in de mensen vergissen, als je ze in het echt tegenkomt.

ANNEKE: Nou, dat begint al leuk! *(kijkt verontwaardigd naar Serena)* Ik hoop niet dat ik bij jou in een tent ben ingeloot.

SERENA: En anders ik wel! Trouwens, ik ga niet eens in een tent. *(kijkt naar achteren, ziet caravan)* Ik ga wel in die caravan. Ook niet veel bijzonders, maar dan hoef ik tenminste niet op de grond te slapen. Dat is niet goed voor mijn gestel. Je moest eens weten wat ik allemaal mankeer. Verschrikkelijk. Ik loop bij drie professoren tegelijk. Stuk voor stuk vinden ze het een wonder dat ik nog leef. Maar ja, ik ben een taaie, hè? *(op dat moment komt Klaas uit de tent, hij heeft de droge overall aan en kijkt misprijzend naar Serena)*

KLAAS: Een ouwe taaie, zal je bedoelen. *(Serena kijkt hem vuil aan en wendt daarna haar gezicht van hem af)* Goedemorgen, dames.

ANNEKE (*giechelend*): Bent u die blote vent?

SERENA: Anneke! (*tot Klaas*) Wat doet u hier eigenlijk? Er is mij door Dola Rurrenkopf verzekerd, dat er geen mannen aanwezig zouden zijn. (*minachtend*) En ik had zeker geen boeren verwacht!

KLAAS (*naar Serena kijkend, misprijzend*): En ik had niet verwacht dat er ouwe koeien zouden opdraven! Ik heb ze in mijn stal beter staan. (*dan naar Anneke kijkend*) Geldt niet voor u, hoor.

ANNEKE (*sussend*): Hé, toe nou! Als ons weekend zo moet beginnen, kunnen we er beter maar meteen mee stoppen. (*geeft Klaas een hand*) Anneke Rurrenkopf.

KLAAS: Klaas Winters, campingbeheerder *en....(kijkt verholen naar Serena)*... en veeboer!

SERENA: Bent u de campingbeheerder! Dat is mooi! Dan kunt u nu regelen, dat ik in die caravan kom te slapen.

KLAAS: Geen enkel probleem, mevrouwtje. Regel ik.

SERENA (*verheugd*): Dat is aardig van u.

KLAAS (*weer grijnzend*): Als Willemien het tenminste goed vindt, dat je tussen ons in komt te liggen.

SERENA: Wat bedoelt u?

KLAAS: Dat mijn vrouw en ik in die caravan slapen gedurende de zomertijd. Staan we meteen klaar, als onze campinggasten ons nodig hebben. Dus helaas blijft er niets anders over dan in een tentje te kruipen, schat.

SERENA: Wil je dat schat achterwege laten. Ik heb niet met je op school gezeten.

KLAAS: Gelukkig niet!

SERENA (*gaat er niet op in*): Hoe dan ook, ik ga niet in een tent. Dan ga ik onmiddellijk naar huis.

KLAAS: Misschien is dat wel de beste oplossing!

ANNEKE: Laten we nu even wachten tot de anderen ook gearriveerd zijn. Kom op, Serena. Het is de eerste keer dat we met alle nichten bij elkaar zijn. (*tot Klaas*) Zijn wij de eerste?

KLAAS: Nee, mevrouw....eh.....Nou ja, die vrouw die geen rrrrrr kan zeggen is er al.

ANNEKE: Oh, Dola! Ach, de schat! Al heb ik haar, in het echt nog nooit ontmoet.

SERENA: Nou, dat zal wel, maar ik kon geen woord van haar verstaan toen ze me belde. Ik zei, schrijf het maar op hoor en stuur het maar naar me toe. (*als Anneke haar hoofd schudt*) Ja, weet jij dan wel wat ze bedoelde, toen ze tegen me zei: "Lekkel bieitje dlinken, Selena." Ik dacht dat ze het over een leuke band had of zo. (*Dola en Willemien komen nu uit de caravan*)

DOLA: Ah! Dat moeten twee van mijn nichtjes zijn. Hallo, meisjes!
(loopt op ze af en kust hen, ze stellen zich aan elkaar voor)

KLAAS *(hoofdschuddend)*: Meisjes! *(loopt naar caravan en wil naar binnen gaan)*

WILLEMIEN: Stop! Ik heb net die tent uitgesopt! Niet met die strontklompe in mijn caravan! *(Klaas zucht, doet zijn klompen uit en gaat de caravan in)*

DOLA: Dus jullie zijn Anneke en Selena. Leuk, ontzettend leuk. Ik hoop dat de lest ook zo komt. Oh, ik velheug me zo op deze bijeenkomst!

SERENA: Ik vind het anders een bespottelijk idee van je, om op een camping bijeen te komen. Het spijt me voor jou, maar ik kruip echt niet in een tentje. Voor de avond is gevallen ben ik vertrokken.

WILLEMIEN: Ho, ho! Je ken van mij vertrekke, as je maar wel voor het hele weekend betaalt. Ik ben geen Sjoketera.

DOLA: Komt allemaal goed. Heus.

WILLEMIEN: Dat hoop ik dan maar.

SERENA *(zuinigjes)*: Als ik hier blijf, let wel, *als ik hier blijf*, dan wil ik een tent voor mij alleen. Ik ben zeer gehecht aan mijn privacy.

WILLEMIEN: Je preivesie?

SERENA: Ja, zeker!

WILLEMIEN: Mooi niet dus! Geen beesten op mijn camping en zeker geen preivesische katten! *(loopt verontwaardigd naar de caravan en gaat daar naar binnen. Anneke en Dola schieten in de lach)*

SERENA: Dat is ook de snuggerste niet. *(we horen gepraat en gelach achter de caravan)*

ANNEKE: Ah! Daar zal je de anderen hebben. Ik loop ze tegemoet.
DOLA: Ik ga met je mee. *(beiden achter caravan af)*

SERENA: Waar ben ik aan begonnen? *(kijkt even in het rond, loopt dan naar het tentje waar Klaas het laatst mee bezig was, opent aan de voorkant de tent, bukt naar voren en houdt de tentsok vast. Op dat moment komt Klaas uit de caravan en ziet Serena staan)*

KLAAS: Blijf van die stok af! *(het is echter te laat, de stok breekt en Serena valt voorover in de tent)*

SERENA *(met gesmoorde stem)*: Help! *(Klaas rent naar de tent toe, tilt deze op, vindt twee benen, trekt er aan en wil Serena naar buiten trekken. Dit lukt echter niet, omdat Serena de achterste tentstok vast houdt)*

KLAAS: Laat die stok los!

SERENA: Laat mijn benen los! *(omdat Serena de stok blijft vasthouden, trekt Klaas haar met tent en al over het toneel, totdat zij uit het zicht zijn verdwenen. Hierna komen Anneke en Dola terug, gevolgd door*

Tineke, Mandy en Carla. Tineke ziet er jeugdig uit, Mandy en Carla zijn evenbeelden van elkaar, gaan stijf gekleed en hebben een knotje in het haar. Mandy heeft een oud schooltasje bij zich, Carla sjouwt een boodschappentas op wielen achter haar)

MANDY: Is dit de ontmoetingsplek?

DOLA: Ja.

CARLA: Fantastisch! Hier al mijn nichten te ontmoeten, zingen van Gods woord, dankbaar zijn dat Hij ons samenbracht.

MANDY (*enthousiast*): En ik begeleid jullie op de blokfluit. (*haalt blokfluit en muziekbladen uit haar tas, Carla pakt een opvouwbare muziekstandaard uit haar boodschappentas en zet deze neer. Terwijl zij bezig zijn de standaard neer te zetten en de muziekbladen uit te zoeken, kijken Anneke en Dola elkaar verwonderd aan*)

ANNEKE (*fluisterend*) Dat zijn vast geen echte Rurrenkopfs.

DOLA (*ook fluisterend*): Nee, dat is de gelovige kant van de aangetrouwde familie.

ANNEKE: En wij de afvallige? (*Dola knikt*)

CARLA: Stem jij even af, Mandy? (*Mandy brengt blokfluit naar haar mond*)

TINEKE (*snel*): Eh...zullen we daar maar even mee wachten tot iedereen er is?

ANNEKE: Waar is Serena eigenlijk gebleven?

DOLA: Geen idee. (*kijkt in het rond*) En dat tentje wat daar stond is ook weg. Zou ze een stil plekje op gaan zoeken? (*Anneke haalt schouders op. Tijdens deze laatste paar zinnen is Mandy steeds bezig haar blokfluit te stemmen, ze blaast er op, maar er komt geen geluid uit, ze inspecteert de blokfluit uitgebreid en wordt dan ineens boos*)

MANDY: Weer dat rot joch!

CARLA: Mandy! Wat is er?

MANDY: Er zit kauwgum in mijn blokfluit!

CARLA: Kauwgum? Hoe komt dat er nu in?

MANDY: Als ik het niet dacht! Hij heeft er kauwgum ingedaan, Carla!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto